

at paasætte enhver Fougstager, som udgik fra Danmark til fremmede Lande, saaledes at den, der satte Stempellet paa Fougstagerne, indestod for, at det, der var deri, var virkelig dansk Meierismør, og at den, der handlede derimod ved at sætte Stempel paa, hvad der ikke var saadant dansk Smør, gjorde sig skyldig i ikke alene at sælge Ffke-Smør for Smør, men tillige i Forsalfkning af et autoriseret Mærke. Dette Forhold vilde saa være dobbelt Straf underkastet. Jeg kan ikke se, at der vilde være Noget i Veien for, at et saadant almindeligt Mærke skulde paasættes. Der blev sagt, at det muligvis skulde være Toldvæsenet, som besørgede det. Jeg tror, der vilde være nogen større Betryggelse, naar det var Exportørerne, der gjorde det og med deres Navn indestod for, at det var noagtigt. Det er imidlertid en Sag, som vil kunne komme under Forhandling i det eventuelle Udvalg. — Der er en anden Ting, jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa i Forbindelse med denne Sag, og det er, at der ikke alene foreskalder Tilfælde som det, jeg nævnte, og som er et mildere Tilfælde, nemlig at der overføres Smør fra Gøteborg til Frederikshavn, som saa gaar til England som „dansk Smør“, men at det er notorisk, at der i England og andre Steder rundt omkring, hvor der konsumeres Smør, sælges Mærker af Smør, der ikke er dansk Smør, men som dog sælges i Fougstager, der ere Eftergjørelse af de danske Fougstager og mærkede som dansk Smør. I Virkeligheden er det dels daarligt Smør, dels Butterine eller lignende eftergjorte Sager. Overfor den Slags Ting vilde det være en Garanti, naar vi havde et saadant autoriseret Mærke, som ikke uden Bedrageri kan eftergjøres. Det forekommer mig imidlertid, at der er andre Midler, som ogsaa kunde benyttes, og da saaledes, om Regjeringen gennem Udenrigsministeriet satte sig i Forbindelse med Regjeringen i de Lande, hvor man faktisk veed, at flige Eftergjørelser af Indpakningen i Fougstager finder Sted. Jeg skal f. Ex. nævne Holland. Efter alle Beretninger er det meget betydelige Mærker, der exporteres derfra ikke alene af Smør, men ogsaa af Butterine i Fougstager, der ere eftergjorte efter danske Fougstager og ere mærkede som dansk Smør; de forsendes til England og sælges der i stor Mængde som dansk Smør til stor Skade for vort Marked. Jeg erindrer, at der for nogle Aar siden blev fra den hollandske Regjering gjort Indsigelse her hos den danske Regjering, fordi der her blev solgt Tobak i Indpakninger, der vare eftergjorte efter de hollandske og mærkede med hollandske Mærker. Jeg tror, at Regjeringen blev opfordret til

og ogsaa efterkom Opfordringen til at stride ind mod dette Misbrug af hollandske Fabrikanters Navne og Mærker. Altsaa det Samme mener jeg, vi maatte kunne opnaa, naar vi gennem Udenrigsministeriet henvendte os til den hollandske Regjering og henledte dens Opmærksomhed paa, hvorledes der til stor Skade for vort Jordbrug foregik flige Forsalfkninger i Holland. For saa vidt det Samme sker i andre Lande, maa det Samme kunne ske overfor dem. — Der er endnu en Ting, som jeg ogsaa tror, man burde have Opmærksomheden henvendt paa, og det er, at der, saa vidt jeg veed, i England selv er sat betydelig Straf paa at indføre under falskt Mærke den ene eller den anden Vare; ikke alene det er strafbart, at man sælger en Vare for noget Andet, end den er men selve det, at man møder med falske Mærker paa Varerne. Det synes derfor ifkun naturligt, om man henledte den danske Gesandts Opmærksomhed derpaa og anmodede ham om at henlede den engelske Regjerings og det engelske Toldpersonales Opmærksomhed paa dette Forhold. Jeg kan ikke tro Andet, end at, naar Udenrigsministeriet anstrængte sig i de anthybede Retninger, maatte vore Jordbrugere derigennem kunne finde meget betydelig Understøttelse. Med disse saa Ord skal jeg tillade mig at anbefale Sagen og henlede det eventuelle Udvalgs Opmærksomhed paa Ansigteligheden af, at vi faae et bestemt officielt Mærke, som enhver Fougstager Smør, der udføres fra Danmark, skal være mærket med.

Dinesen: Ja, hvad der er udtalt med Hensyn til det foreliggende Lovforslag og i Retning af at træffe de mest skærpende og sikrende Bestemmelser for Smørproduktionen, er jeg enig i. Kun har jeg, overfor hvad der er udtalt om at paalægge Toldvæsenet at forsyne de enkelte Kollt med Mærker, nogen Tvivl, om det vil være den rigtige Vej til gaa. Vi kunne nemlig saa let tænke os Tilfælde, hvor Forsalfkningen kunde være foregaaet, inden den paagjældende Vare kommer i Toldvæsenets Hænder, og Toldvæsenet altsaa der vilde komme til at sætte sit Stempel paa en Vare, der ikke svarer til det Mærke, den bærer. Bedre vilde det være, som ogsaa udtalt af den ærede sidste Taler, at det blev Exportørerne, der havde den Forpligtelse at forsyne den assendte Vare med tilstrækkelig tydelige Mærker, for hvilke de da skulde bære Ansvar. Smid- lertid vil dette jo blive Gjenstand for nærmere Overveelse, og Alt, hvad der kan gøres i Retning af at sikre vort danske Smør det gode Navn, det har, synes jeg, vi skulde være med til Allesammen. Det Tilfælde fra